



NS uudistebülletään

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1151

06.04.2025 (136)

Kurja geeniuuse haridus

Gerhard Lauck

17. osa

Vangistus Taanis

Roskilde 1995

Kui ma esimest korda oma tuba nägin, olin šokeeritud. Esimene asi, mida ma märkasin, oli see, et seal *ei olnud tualetti!* Ainult valamu. See tähendas, et ma pidin toateeninduse järele helistama, kui tahtsin kasutada ühist John'i. See tähendas, et ma pidin helistama toateenindusele, kui tahtsin kasutada ühist John'i. (Igaüks, kes mind vähegi tunneb, teab, et ma olen täis BS. Seega pean ma tõesti palju John'i kasutama!)

Teine asi, mida ma märkasin, oli plakat, mis oli arvatavasti eelmise külalise poolt maha jäetud. Mul oli noorest daamist väga kahju. Ta oli nii vaene, et ei saanud endale riideid lubada! Hakkasin seda eemaldama, kuid siis muutsin meelt. Võib-olla meeldiks see järgmisele külalisele. Ta oli ju ilus.

Hea külg oli see, et seal oli väike jõusaal, nii et ma jätkasin jõutõstmist.

See hotell oli väike ja hubane. Personalist ja külalistest said peagi sõbrad. Vahel käisime õhtuti paariks tunniks üksteist külastamas. Tellisime isegi pitsat!

Ühe noore mehe hüüdnimi oli "piraati". Ta oli pärit silmapaistvast perekonnast. Igatahes arvas ta ühel päeval, et oleks "lahe" võita tasuta majutus sellises asutuses. Nii tegi ta ebakonventsionaalse väljavõtte ühest finantsasutusest. Seejärel istus ta lihtsalt esikusse, et oodata tasuta sõitu. Mingil kummalisel põhjusel otsustas ta peagi, et see ei ole just tema maitse.

Hiljem kohtasin teises hotellis *tõelist* piraati! Ta oli süüdi mõistetud piraatluse eest. Kui ma seda Christian Worchile mainisin, tundis ta nime kohe ära. Ta teadis teda ühest varasemast hotellikülastusest. See on väike maailm!

Teisel külalisel oli ulatuslik reisikogemus Venemaal. Me vahetasime reisinippe.

Üks töötajatest rääkis mulle ühe naljaka loo. Mõned aastad tagasi lahkus üks külaline äkki hotellist, ilma et oleks oma arvet maksnud. Aasta hiljem tuli ta tagasi, et külastada teist külalist, teda tunti ära ja veenis teda jääma, kuni ta on tasunud.

Ühel väga erilisel päeval kuulsin oma akna taga muusikat. See oli vastupanulaul! Keegi oli sõitnud mööda, nii et ma kuulsin seda. See tähelepanelikkus oli liigutav.

Kopenhaagen 1995

See hotell oli palju suurem. See oli mitmes mõttes kenam, kuid seal polnud ikka veel tualetti. Kui meie, külalised, käisime hommikuti suures hoovis jalutamas, nägime maas lõhkisi pruunide kilekottidega. Ilmselt olid need öösel aknast välja visatud nõrga soolestiku ja tundliku ninaga külaliste poolt.

Ma kohtasin siin huvitavat meest. Ta oli spetsialiseerunud ilutulestiku sarnasele tootesarjale. Tal oli palju müüki Lähis-Idas. Tal oli reisitippe nii selle piirkonna kui ka Kagu-Aasia kohta.

Mis puudutab õudset külge, siis selles hotellis on kunagi toimunud hukkamised.

Kahjuks ei kestnud minu siinviibimine liiga kaua. Mind lennutati eralennukiga järgmisesse hotelli. Teel pakuti mulle õlut. Esialgu ei tahtnud ma seda eriti. Aga siis andsin järele, sest arvasin, et järgmise õlle saamine võtab veel kaua aega. Millegipärast tundsin end sellel lennul veidi murelikuna.

Kõige hullem oli see, et seal ei olnud ühtegi ilusat stjuardessi! Ei mingit stjuardessi! Ainult pool tosinat meest. Loomulikult oli see suur pettumus.

Märkasin, et turvameetmed on lõdvad, ja mõistsin, et võin tormata piloodikabiini ja saada piloodi üle võimust. Hetkeks tekkis mul kiusatus. Selline vahejuhtum võib kergesti vallandada rahvusvahelise intsidendi. Kuid ma otsustasin selle vastu. Nimetage seda vanaduseks või egoks.

Minu Taani ülemkohtu väljaandmismenetlus

Selle mängusaate lavastuseks on Taani vaste USA ülemkohtule. See kohus peab otsustama Saksamaa taotluse üle USA ajalehe kirjutaja, nimelt minu väljaandmise kohta.

"Prokurör" pooldab väljaandmist. Ta väidab, et kõnealune ajaleht sisaldab aeg-ajalt materjali, mis rikub selle riigi seadusi.

Kaitse esitab järgmised argumendid:

Esiteks on küsitav, kas midagi ajalehes sisalduvat tegelikult rikub Taani seadusi või mitte. Isegi kui see nii oleks, ei ole see oluline, sest ajaleht ilmub USAs. See on USA seaduste kohaselt täiesti seaduslik ja esimese muudatuse kohaselt sõnaselgelt kaitstud.

Teiseks keelab siseriiklik õigus väljaandmise, kui sihtriigis on karistus palju karmim kui siinses riigis. Taanis karistatakse sellist "kuritegu" tavaliselt vaid trahviga. Pikim kunagi määratud vanglakaristus oli kaks kuud. Saksamaal on see aga viis aastat!

Kolmandaks, siseriiklik ja rahvusvaheline õigus keelab väljaandmise poliitiliste juhtumite puhul. On olemas pretsedent. Egiptuse presidendi Anwar Sadati mõrvas osalemises süüdistatavat meest EI antud välja. Taani ülemkohus lükkas väljaandmistootluse tagasi põhjendusega, et juhtum oli "poliitiline". Täna Taani ülemkohtu ees olev juhtum on väga selgelt rangelt poliitiline. Seetõttu tuleb väljaandmistootlus tagasi lükata.

Kes võibab?

Taani ülemkohus otsustas väljaandmise kasuks! Ta väidab, et juhtum on "mitte poliitiline"!

Taani peavoolumeedia kurdab selle paroodia üle. See näitab riigi haavatavust välisriikide valitsuste survele.

Miks see juhtub?

Saksamaa avaldab Taanile tugevat survet. USA valitsus ei tee MITTE midagi, et seda survet tasakaalustada. Vastupidi, üks USA valitsuse ametnik väljendab avalikult USA neutraalsust! See on selge signaal, et USA ei ole selle USA ajalehe väljaandja väljaandmise vastu. Nii et ülemkohus annab alla ja teeb poliitilise otsuse.

See loob väga ohtliku pretsedendi! See ohustab KÕIKI ameeriklasi!

Vangistus Saksamaal

Ma olin nii populaarne mees, et kõik kohalikud hotellid tahtsid mind külaliseks! Aastatel 1995-1999 veetsin oma riigipoolse tasustatud puhkuse neljas erinevas asutuses.

Hotell #1A - Dungeon Hamburg 1995

Kui mu eralennuk maandus, avaldas mulle muljet vastuvõtt. Mitmed sõidukid ootasid mind oma uude elupaika saatmiseks. Sõitsin soomustatud limusiiniga. Ohutusabinõude hulka kuulusid ka käevõrud. Just minu jaoks. Olin liigutatud, kuigi need ei olnud just stiilsed ja tundusid liiga kitsad.

Seevastu järgmine hotell oli pettumus. See oli pime ja sünge. Õnneks jäin sinna vaid umbes päevaks. Hiljem sain teada, et ka mu hea seltsimees Christian Worch oli seal paar aastat varem ööbinud. Minu sõpruskonnas sai nalja, et kui me kõik kokku tuleksime ja märkmeid võrdleksime, siis võiksime ilmselt kirjutada raamatu *iga hotelli* kohta riigis. Isegi hinnata seda.

Hotell #1B - Transit Hotell Hamburg 1995

Kuigi tegemist oli eraldi hoonega, peeti seda ajutist või transiithotelli ametlikult sama hotelli osaks. See oli kindlasti parem kui hotell #1A, kuid mitte kaugeltki nii kena kui esimesed kaks. Viibisin siin umbes kuu aega.

Hotell nr 2 - maksimaalne turvalisus Hamburg

See oli üks huvitavamaid hotelle. Keldrikorrusel asuv duširuum oli olnud hukkamisruum.

Kõige tähtsam: seal oli kõigist hotellidest *parim toit!*

Negatiivne külg oli kehv kütmine.

Teades, et mulle meeldib rahu ja vaikus, anti mulle privaatne tuba *maksimaalse rahulikkuse tiivas*. Veetsin oma toas iga päev 23 tundi lugedes, kirjutades ja harjutusi tehes.

Iga päev tegime pool tosinat meie, selles tiibades viibivate erikülaliste seas ühe tunni jooksul ühiselt jalutuskäiku toredas sisehoovis. Loomulikult said meist kiiresti sõbrad. Kui Roomas...

Üks töötajatest nimetas meid külaliste *crème de la crème*'ks. See oli meile meelitatud!

Minu matkasõprade hulka kuulusid:

* Blacky oli laiaulatusliku ärikogemusega vürtsikaupmees Columbias. Tema lood panid Ameerika Metsiku Lääne tunduma nagu pühapäevakool. Ilmselt oli ta Lõuna-Ameerikas reisimisega väga hästi kursis. Meie tegevuses oli palju sarnasusi, vaa-

tamata erinevatele tootesuundadele. Märkmete võrdlemine "opositsiooni", nimelt "õiguskaitse", kohta oli väga õpetlik!

* Üks noormees oli haruldane postmarkide koguja. Tema agressiivne omandamistehnika oli peaaegu tapnud konkurendi. Isegi kuuliga tagumikku otsekui ei saanud ta tööd lõpetada. Püüdes olla abiks, rõhutasid vanemad ja targe-
mad külalised, et oluline on *vähemalt kaks lasku*.

* Üks karusnahakaupmees oli oma maja alla ehitanud teatud "perverse" tegevuse jaoks omamoodi vangla. Midagi läks kohutavalt valesti. Tulemuseks oli õudne leid
happetünnis.

* Teine mees oli endine kommunistliku salapolitsei agent. Tema enesetapupakt oma tüdruksõbraga oli vaid *pooleldi* õnnestunud. Naine ümardus tema auto pa-
gasiruumis. Ta ümmardas siin.

* Üks teine vanem mees oli lahkesti võtnud väga jõuka mehe ootamatule
puhkusele. Siis pakkus ta isegi, et aitab mehe perekonnal vabaneda mõnest vasti-
kust, mis on üldtuntud kui kõige kurja allikas.

Surmavate arusaamatuste arv kokku oli suurem kui meie tiiva inimeste arv.

Liikluskurjategijad pandi mõnikord meie tiibadesse. Nad olid mõnikord ärevuses oma seltskonnast. Naerdes mainis üks töötaja, et ka tema enda naine oli mures. Te-
gelikult oli see täiesti ohutu. Erinevalt üldrahvalikust räpast oli meie eliitgrupp in-
telligentne ja ratsionaalne. Pealegi on nii ebaviisakas kui ka halb äri tappa ilma
mõjuva põhjuseta!

Meie toidukorraldaja elas meie tiivas, kuid ei kõndinud ega käinud koos meiega
duši all. Ta oli suurema osa oma elust veetnud hotellides. Üks vaheaeg hotellide
vahel oli kestnud vaid ühe päeva. Ilmselt püüdis teda üles võtnud kuri daam talle
peale suruda! Ta ümbert järves ja ta ümbert tagasi hotellis.

Ühel päeval tegid "prokuröri abi" ja tema assistent mulle üllatusvisiidi. Ta ütles,
et otsib kirja. Ta mäletas, et oli seda varem näinud, kuid see oli kuidagi tsensorist
läbi libisenud. (Ta ei suutnud seda leida. Hiljem leidsin ja hävitasin selle.)

Samal ajal, kui nad minu ulatuslikku kirjavahetust läbi otsisid, kaalusin, kas ma
tõmban oma voodi ukse ette, tõkestades sellega meie kolmekesi minu toas. Siis
kavatsesin talle rääkida: *Kõigepealt süüdistate mind terroristina." Siis lasid sa en-
nast rumalasti sellesse olukorda sattuda! Ma võin sind hõlpsasti aidata tõestada
oma terroristlikku väidet... tappes teid mõlemaid siin ja praegu!* - Muidugi, ma ei
teinud seda tegelikult!

Olles veetnud selles lõõgastavas keskkonnas vaid ühe aasta, olin pettunud, kui sain teada, et pean peagi lahkuma. Teised külalised lohutasid mind.

Hotell #3 - luksushotell Hamburg 1996 - 1997

See oli üks ilusamaid hotelle! Seal olid isegi ilusad seinamaalingud vanadest headest aegadest! Ka küte oli kaasaegne, kuigi hoone ise oli vana. Ma olin teisel korrusel, nii et mul oli ilus vaade maale. Isegi tuuleveski!

Alal oli ajalooline tähendus. Minu aknast võis näha vana koonduslaagri viimaseid allesjäänud hooneid. Seda olid kasutanud *mõlemad pooled* Teise maailmasõja ajal ja pärast seda. Muidugi mitte samal ajal. Vähemalt mitte ühesuguses *funktsioonis*. Nad mängisid *kordamööda külalist* ja *võõrustajat*. Minu sõbra isa oli olnud külaline.

Jõusaal oli eriti kena. Pean tunnistama, et olin vahel veidi vallatu. Näiteks küsisin mõnelt teiselt kaaslaselt, kas ma võiksin vaadata, kas ma suudan samu raskusi tõsta. Siis tegin seda ÜHE käega ja teesklesin, et olen pettunud, kui nõrgaks ma olen vanas eas muutunud. Ükskord sai üks noormees uudishimulikuks ja proovis asjata KAHE käega sama raskust tõsta. Igatahes, üks mu kaalutõstmise sõber ilmus hiljem ka järgmisesse hotelli.

Kui jõutõstmismasinade maksimaalsed seaded olid minu jaoks liiga madalad, läksin lihtsalt üle kasutama sama harjutuse tegemiseks ainult ühte kätt või ainult ühte jalga. Selleks ajaks olin ma juba ühe masina katki teinud ja teise masinaga terasvarda ära painutanud.

Teised külalised olid toredad poisid. Ükski neist ei teinud mulle kunagi liiga.

Esimest korda kuude jooksul oli minu toas nii hea peegel kui ka hea valgus selle kohal. Kui ma esimest korda sinna sisse vaatasin, nägin ehmatusega, et mulle vaatab vastu koledaid vanakurati. Ilmselt oli seinas auk. Ma vaatasin kedagi kõrvalruumis. See kõik oli nali!

Üks külalistest töötas kõrvalt toiduteenindajana. Ta ütles, et see on suurepärane koht, kus saab kalleid kellid üliodavalt soetada. Ilmselt olid mõned uued külalised meeleheitel ravimid.

Kui oli möödunud paar kuud, kuulsin, et mind kavatsetakse kolida veel ühte hotelli. Ma ei tahtnud siit lahkuda. Aga mida ma võin öelda. See on lihtsalt osa populaarsuse koormast.

Hotell #4 - Minu kodu eemal kodust Hamburg 1997 - 1999

Minu esimesed kaks kuud selles hotellis olid *suur pettumus!* Suur kasarmu stiilis tuba täis müra, suitsu ja kõige hullemad asjad võtsid mu tervisele liiga palju vaeva.

Üks kõrgema taseme töötaja sosistas mulle, et hotelli juht ei ole minu suur fänn. Arvan, et ta oli lihtsalt õnnetu pika ootamise pärast ja lasi selle minu peal välja.

Kui ma olin kasarmus, jutustas üks värvikas toakaaslane järgmist juhtumit:

Ma teadsin, et see lollpea oli mind reetnud, nii et otsustasin kätte maksta. Läksin baari sisse püstolkuulipildujaga. Suunasin selle tema põlve ja laadisin kogu lippu lahti. Siis panin teise lipsu sisse ja laadisin selle teise põlve. Siis panin püstoli lauale, istusin maha ja ootasin politseid. Minu advokaat märkis, et ma olin ilmselgelt sihtinud tema jalga, nii et see ei olnud mõrvakatse. Maksimaalne karistus oli neli aastat. Ma sain KAKS aastat.

Sel ajal, kui ma neid sõnu kuulsin, istusin ma NELJA aasta pikkust karistust ajalehe avaldamise eest! Ameerikas!

Mul oli väike südamlük vestlus minu tiiva eest vastutava keskastme juhiga. Kui teatasin talle, et kavatsen *teda ja tema kolleege nimeliselt oma sõpradele teatada*, läks ta valgeks! Ootasin kättemaksu, kuid ei sel ega järgmisel päeval ei juhtunud midagi.

Siis tuli hotellitöötaja tuppa ja palus mul talle järgneda. Minu üllatuseks viis ta mind hotelli teise tiiba. Kui ma sisenesin selle tiiva juhataja kontoris, ütles ta mulle: *Teid viiakse minu tiibadesse. Kõik, mida te palute ja mida mul on õigus teha, ma teen seda!*

Milline mees!

Elu selles tiivas oli lõpmatult parem kui selles kasarmus!

Kui ma seal viibisin, filmis Saksa televisioon selles tiivas isegi ühe stseeni detektiivisarja jaoks.

Hiljem viidi mind koridori allapoole äsja ehitatud juurdeehitusse, kus olid uhiuusid puhtad ruumid. Kevadel võisin kunagi näha väikest puud, mis õitsesid privaatses hoovis otse minu akna taga. Peale selle oli mul endiselt sama kena tiibade juhataja.

Kogu oma puhkuse ajal pidasin kirjavahetust heasoovijatega üle kogu maailma. Näitasin oma tänulikkust, saates oma (maitsekatele) alasti beebipilte kõigile oma kirjasaatjatele. Ma panin oma nime alla pealkirja "Seksisümbol ja bürokraat" tavapärase "Poliitiline vang" asemel.

Ühel päeval ähvardas üks kõrgem juht äkki võtta minu vastu ametlikke meetmeid. Miks? Sest ma nimetasin end ühele oma advokaadile saadetud kirjas

"poliitvangiks". Ta nõudis, et režiimil ei ole poliitvange, seega oli see väide *laim!*

Töötati välja kompromiss. Ta jäi minu *väljaannete* tsensoriks, mida ta *alati konfiskeeris*. Kuid minu kena tiibjuhataja sai kogu minu *kirjavahetuse* tsensoriks, mida ta *kunagi ei konfiskeerinud*.

Muide, üks väljaanne oli vangide abiorganisatsioonilt. See sama vangide abiorganisatsioon, mis oli üle elanud külma sõja, keelati hiljem *pärast* kommunismi langemist *Demokraatliku* režiimi poolt!

Paljud sõbrad ja kaasaelajad külastasid mind hotellis. Isegi üks pensionile jäänud politseikapten!

Loomulikult olid minu lemmikud atraktiivsed noored daamid. Ühel korral istusid minugakoos KOLMIKUID. Nende nimed olid Lisa, Uschi ja Bärbel. Teised külalised külastusruumis olid kadedad. See oli minu ego jaoks kindlasti suurepärane.

Alati, kui avanes võimalus tšeki peale suudelda, mängisin mõnikord rumalat ja suudlesin noort tüdrukut huultele. (Ilma keeleta! Ei tassimist! Ma ei tahtnud oma õnne proovile panna. Pealegi olid need noored daamid piisavalt lahked, et mind külastada ja mu tuju tõsta. Ma ei tahtnud neid julmalt ja ebatavaliselt karistada). Ta oleks veidi piinlik, kuid ei ütleks midagi. Mõnikord võib vanaprouale olla ka eeliseid.

Mul oli ka väga hea meel, et lõpuks kohtusin Christaga. See Kühneni hea sõber oli samuti mänginud juhtivat rolli rahvuslike vangide abiorganisatsioonis.

Ma ei kasutanud siin jõusaali. Aga ma tegin harjutusi oma toas. Minu päevarutiini kuulus üks komplekt 150 tõuget, 1100 istetõmmet ja 2500 sügavat põlvkõverdust.

Hiljem saavutasin oma tipptaseme viiekümnendate aastate lõpus, kui tegin iga päev 300 tõukamist *ühes komplektis*. Juba viiekümnendate keskpaigas lõpetasin jõutõstmise. Ma võisin kõverdada 150 naela.

Samuti seisin ma varvaste otsas, sirutasin käed küljele, horisontaalselt põrandale, ja surusin ja vabastasin rusika 14 000 korda. Ainuüksi see üks harjutus võttis 45 minutit. See ei olnud mingi probleem. Mul oli palju aega tappa. Pealegi on tugevad sõrmed kasulikud lähivõitluses ja ronimisel.

Kirjavahetuse ja treeningu kõrval veetsin palju aega lugedes. Enamasti ajalugu ja teoreetilist füüsikat maalikule. Mind paelusid mikrokosmos ja makrokosmos. Üks mõistatus, millega ma tegelesin, oli aatomite arv teadaolevas universumis. Kui ma sattusin mõnes raamatus potentsiaalselt kasulikele numbritele, jätsin need meelde. Tegin kogu matemaatika peas, et see ei oleks liiga lihtne. Lõpuks jõudsin tulemusele 10 võimsusega 70 .th

Teine probleem, mis mind intrigeeris, oli intelligentse elu olemasolu võimalikkus teistel planeetidel. Ja mis veelgi tähtsam, tõenäosus, et nendega on võimalik

luua mõtestatud kontakte.

Lõppude lõpuks, milline intelligentne ja mõistlik eluvorm tahaks olla kuidagi seotud inimestega? Kui ma oleksin nende asemel, siis ma kindlasti ei tahaks. Kas sina tahaksid?

Loomulikult jätkasin oma muid igapäevaseid "vaimseid harjutusi". Kellelgi on lihtne võtta ära teie *füüsiline* vara, kuid raskem on neil varastada seda, mis *on teie peas*. (Mul õnnestus küll mõned kuud raha peidus hoida.)

Kahjuks ei pidanud see taevast maa peal kestma!

Minu nooruses sai üks mu vendadest ja mina mõlemad kogemata mürgituse. Ta oli intensiivravis. Kuigi ta jäi ellu, õeldi talle, et pikaajalised tagajärjed võivad teha ühel päeval ikkagi tappa. See juhtuski, kui ta oli keskealine. Minu juhtum oli vähem tõsine. Kuid kui ma jõudsin *samasse vanusesse*, milles ta oli tema *surma ajal*, hakkasid mul järsku ilmnema *dramaatiliselt samad sümptomid!*

Ma kartsin oma elu pärast!

Lõpuks viidi mind haiglasse analüüside tegemiseks. Kui tulemused tulid tagasi, käisin hotelliarsti juures, et kuulda kohtuotsust. Ta vaatas aruandeid kaua aega. Vaikides. Väga tõsise näoga. Siis ütles ta mulle kaks asja:

Kõigepealt oli kõik *korras*.

Teiseks soovitas ta ametlikult minu ennetähtaegset vabastamist meditsiinilistel põhjustel.

Hmh...

Hotelli juhtkond *lubas* mul siiski lahkesti jääda. Isegi *nõudis* seda. Lõppude lõpuks oli mul veel üle aasta puhkust võlgu.

Igatahes arvasin, et see võib osutuda puhkuseks, mis tõesti *ei lõpe kunagi*. Nii et tegin ainsa loogilise asja antud olukorras:

Kirjutasin oma viimased hüvastijätukirjad oma lähedastele...

Kuid elu või surm ei olnud minu suurim mure. Ma teadsin, et kui ma sureksin valitsuse hallatavas hotellis, ei usuks mu teisitimõtlejad kunagi, et see ei olnud tegelikult *mõrv*. See võib vallandada eskaleerumise ja tõelise terrorismi. See oli viimane asi, mida ma tahtsin!

Loomulikult meenus mulle ka järgmine vestlus, mis mul toimus siis, kui ma veel Hotell nr 4 maksimaalse rahulikkuse tiibades viibisin.

***Te ei lahku Saksamaalt elusalt!
Sie werden Deutschland nicht lebend verlassen!***

Ta seisab otse minu ees. Vaatab mulle silma. Ma uurin hetkeks selle mehe nägu, kes on just need sõnad öelnud. Minu otsingud varjatud tähenduse kohta on asjatu.

Ta näib olevat täiesti tõsiseltvõetav!

*Oleks au, kui mul lubataks surra Führeri töö eest! Ma tulistan trotslikult tagasi.
(Es wäre eine Ehre für das Werk des Führers sterben zu dürfen!)*

Nüüd on ta see, kes on ilmselgelt üllatunud.

Tõesti? (Wirklich?)

Loomulikult! (Natürlich!)

Ta näeb pettunud välja. Siis pöördub ta ümber ja lahkub toast.

Mõtisklen kahe küsimuse üle:

Esiteks: Kas ta tõesti mõtles seda tõsiselt? Või lihtsalt hea näitleja?

Teiseks: kui ma seisan oma hukkamisi ees ja tean, et surm on vaid mõne sekundi kaugusel, siis millised peaksid olema minu *täpsed viimased sõnad*?

Me kõik peame kunagi surema. Ma tahan hästi surra. Ma tahan, et mu surm tähendaks midagi. Loodetavasti isegi midagi saavutada. Kui ma liitun oma esivanematega, tahan ma oma pead kõrgel hoida ja neile silma vaadata.


NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN
ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION

November 1934 Eingeladen 1975 26. April 2007 12.00

Der Kampf geht weiter !

Sieging Jahn nach der Kapitulation des Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist der nationalsozialistische Bewegung wieder da je zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!
Initiatoren von Movement, Vorbereitung, Verfolgung und Verleumdung haben nicht ausgereicht, das keine der gründe für unsere held glückliche Taten, nicht fähig zu werden.

Alle Nationalsozialisten sind weniger
offensiv, Völkern- und Rassenbewegungen
sind Schuler an Schüler im Kampf um
die Erhaltung unserer weißen Völkern.
Die Bewegung ist zwar nicht ge-
worden, aber die Größe des hochgeschätzten
Völkern ist heute auch viel größer als in
der Vergangenheit.
Der verantwortliche Gegner ist eben dabei,
das Volkstum – gegen alle weißen
Völkern (!) – zu beugen, seine Mittel und
Erwartungen, Überforderung und En-
sternscheidung.
Ob "Jagd" oder "Jagd", ob im
Wahlkampf oder im Innenkampf, ob
mit Propagandaarbeit, bewaffnet oder
auf einem schützenden anderen Art. Jeder
Nationalsozialist hat seine Pflicht!
Hail Hitler!
Gottfried Louch


**TROTZ
VERBOT
NICHT
TOT !**


NS uudistebulletään
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (133)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Eesti keel
Prickkõigals zigojums
Intervija ar Molliju
Trešis dala

NSK: Paldies par interviju. Turpināt lais-
strādāt. Uzturēt ir mūsu!
Itālijas brīvi un prievērtieji sapņojumi
dabūs nozīmīga vārds.

Mollija: Paldies, draugi! Bija jānir jūsu
stingri ar interviju. Lūdzu, atstāst man
tīmekļa adresi, kad ir būs publicēta, un es
prievērtieji jūsu tīmekļa vārds aiti ar in-
terviju. Lūgiet man tikai teikt mūsu baidi-
em visā pasaulē ievērtējamies. Dažreiz
mūsu cips ir vāgļi apgādāt. Bet nezina-
tieši! Ar jūsu palīdzību mūsu skaits
pieaug ar katru dienu. Paldies mūsu
izplatītā pusei, jo katrs vārds ir kā bulta
Tumša un zobenā iķēdēta vārds mēlēm.
Mūsu senu-šodienas ir kļuvuši par
palīdzības, un si pārmērīga
palīdzībasmāte būs vārds gals. Katra
prēģija, prēģija un jēnās lieta, ko dara



 **the
NEW ORDER**
Number 176 (133) Founded 1975 April 20, 2007 (133)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar Na-
tional Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout
Europe.
Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to
destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.
All National Socialists and other racially-aware countries and racial kinship fight
side by side for the preservation.
The movement has indeed be-
come stronger, but the danger of
biological folk death is also much
greater today than in the past.
The desperate enemy is in the
process of committing genocide
against all White folk. His means
are non-White immigration, cul-
ture distortion, and racism.
Whether "Jagd" or "Jagd",
whether in election battle or street
battle, whether armed with propa-
ganda material or on a battlefield
of a different kind every National
Socialist must do his duty!
Hail Hitler!
Gottfried Louch


**TROTZ
VERBOT
NICHT
TOT !**

NSDAP/AO on maailma suurim
Natsionaalsotsialistliku propaganda tarnija!
Trükitud ja võrgus ilmuvad perioodilised väljaanded paljudes keeltes
Sajad raamatud paljudes keeltes
Sajad veebisaidid paljudes keeltes

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

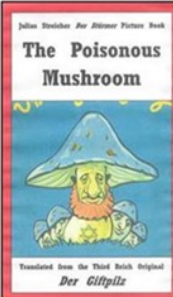
**SS Defender
against Bolshevism**
by Reichführer SS Heinrich Himmler



Translated from the SS Original

Julius Streicher, Der Stürmer Picture Book

**The Poisonous
Mushroom**



Translated from the Third Reich Original
Der Giftpilz

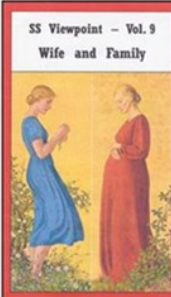
Reinhold Heinemann

**Hitler
in Italy**



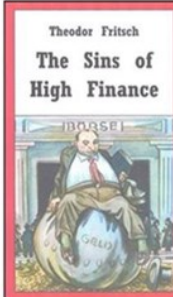
English / German Deutsch / English

SS Viewpoint - Vol. 9
Wife and Family



Theodor Fritsch

**The Sins of
High Finance**



Luftwaffe War Art
Die Luftwaffe im BDB



English - German / Deutsch - English



NSDAP/AO
Fight Back!



nsdapao.org

**Contact us to
find out how
YOU can help!**